

[Jørgen Jensen.]

Det er alene det, der ligger i disse forslag, og det er også det, der er meningen med dem. Det betyder løntilbageholdenhed. Når det bliver sagt, at de skal sikre, at disse indbetalinger til ATP kommer lønmodtagerne til gode, så havde jeg nær sagt: ja, hvad ellers? Ikke alene forholder man arbejderne kompensation for den prisstigning, som finder sted; man pålægger dem også som skatteydere, at de som straf, fordi de ikke får en dyrtidsportion, skal indbetale til ATP. I den foreslåede lovgivning er man så venlig, at man siger, de måske nok får pengene tilbage igen. Jeg synes altså, det er groft, og vi kan absolut ikke medvirke til gennemførelse af noget sådant, som i og for sig er at gøre nar i højere grad, end det er nødvendigt.

Med hensyn til forslagene til ændring af ATP er jeg enig i det positive i, at man nedsætter alderen, at beskæftigelsesperioden bliver nedsat, at beløbene bliver forhøjet, men jeg vil da også godt sige, at spørgsmålet om de 25 pct., man må købe aktier for i stedet for de nuværende 15 pct., hænger jo noget sammen med ledelsesretten inden for ATP. Det er sådan set lønmodtagernes penge. ATP er, uanset hvor meget man besmykker den, en tvungen opsparring; det er penge, man tager fra lønnen og sætter ind, og det må derfor være lønmodtagerne, der alene administrerer denne fond.

Vi er ikke særlig glade for ATP-ordningen, og det var også et led i en tidligere lønpolitisk løsning af en overenskomstsituation, at vi fik ATP. Når man har haft blot lidt føling med virkningen af ATP – her tænker jeg på de udbetalinger, som sker – og når man ser på den modregning, som kan finde sted for visse medlemmer i de ydelser, man får fra kommunerne, så må man sige, at det er meget karrigt, det, arbejderne får ud af den tvungne opsparring.

Vi kan altså ikke medvirke til gennemførelse af de to af lovforslagene. Om det tredje må vi sige: all right, der er små forbedringer. Vi havde helst set, at man ikke havde haft denne ATP-ordning.

Bolvig (RV):

Som deltager i augustforliget er det naturligt, at det radikale venstre kan gå ind for de tre lovforslag, som vi behandler her.

Vi mener også, at ordningen har et omkostningsdæmpende sigte til gavn for beskæftigelsen. Vi kan være tilhænger af forslagene af

flere årsager, fordi de inddragne portioner kommer lønmodtagerne til gode, aldersgrænsen nedsættes fra 18 til 16 år, mindstetimetallet sænkes fra 15 til 10 timer, og personer over 67 år får kompensation. Vi har bemærket enigheden i ATPs fornuftigt sammensatte bestyrelse, og vi finder det også rimeligt, at afgørelsen om udbetalingsmåden udskydes til 1979-80.

Ministeren bad om en positiv holdning i udvalgsarbejdet, og jeg tror også, ministeren ved, at det vil han få fra det radikale venstre.

Kurt Hansen (VS):

Som ministeren selv siger, er det centrale lovforslag nr. 165, hvorved augustforligets bestemmelser om dyrtidsportionsoverførselen føres ud i livet. Der må maksimalt komme to dyrtidsportioner til udbetaling hvert år, og det betyder, at lønarbejderne ikke får den hidtidige kompensation for prisstigninger. Det kan vi naturligvis ikke medvirke til – vi har også taget afstand fra augustforliget. Vi har ment, at det var rigtigt at udbygge dyrtidsordningen, således at den reelt gav fuld dækning for prisstigningerne; de 60 øre slår langt fra til. Man ser også, at lønmodtagerne må vente indtil 6 måneder på at få en regulering på dem, og boligposten bliver kun reguleret én gang om året, hertil kommer, at skatter og afgifter holdes helt udenfor.

Derudover er det rigtigt, som hr. Jørgen Jensen også nævnte det, at der faktisk bliver pålagt de lønarbejdere, som bliver snydt for temmelig sikkert 2 dyrtidsportioner årligt, en merskat. En dyrtidsportion svarer til 1,2 mia kr., efter hvad jeg kan forstå på bemærkningerne til lovforslaget, selv om den på finansloven er opført til 1.050.000.000 kr.

Vi kan altså ikke under nogen omstændigheder medvirke til dette.

Vi ser heller ikke særlig positivt på lovforslag nr. 166. Hele ATP-ordningen var jo led i den helhedsløsning, som også omfattede et overenskomstindgreb, og som det må være tinget bekendt, har vi ikke sympati for overenskomstindgreb. Jeg er også af den opfattelse – det er vi i VS – at ATP-ordningen er med til at lægge en vis dæmper på folkepensionens størrelse i øvrigt.

Nu foreslår man en ændring i retning af at give muligheder for at bruge denne kapital, som i årenes løb er oparbejdet i ATP-fonden.